శ్రీ గురునాథాయ నమః.

హరిశతకము.

భమిడిమర్రి వేంకట సుబ్బరాయశాస్త్రులుగారి

తృతీయపుత్త్రుఁడు

భమిడిమర్రి రామచంద్రమూర్తి ప్రణీతము.

బోర్డుస్కూలు హెడ్మాష్టరు, తిమ్మాపురము,

అన్నవరముపోష్టు, తునిడివిజన్.

మొదటికూర్పు 1000 ప్రతులు.

పిఠాపురము

శ్రీ విద్వజ్జన మనోరంజని ముద్రాక్షరశాల

1937.

[వెల రు 0-1-0.

పీఠిక.

పాఠకమహాశయులారా!

ఈ శతకమును నాపుత్త్రిక చంద్రాభట్ల అచ్యుతాంబ ప్రోత్సాహమువలన (స్వస్తి శ్రీ యువనామసంవత్సర పుష్య శు ౧౩ సోమవారము) 26-1-1936 సం॥రం తేదీమొదలు ది 18-2-36 సం॥రము తేదీనాఁటికి వేనువరము బోర్డుస్కూలు మాస్టరుగానుండి వ్రాసితిని. ఇప్పటికి సుమారు ఒకసంవత్సరము అయినప్పటికిని యీ తిమ్మాపురముగ్రామములో స్కూలుపనులు అధికముగా నుండుటవలన అచ్చొత్తించుటకు ఆలస్యమైనది. కాని భగవంతుని కృపవలన నీనాఁటికి అచ్చొత్తింపఁగలిగితిని. ఇందుల దోషములున్నయెడలఁ జదువరులు తెలియఁబఱచినచో సవరించుకొందును. నా కిదియే ప్రథమప్రయత్నముగుటచేఁ దప్పులున్నను యొప్పులమాత్రమే గ్రహింపఁగోరెదను. ఈగ్రంథమునకు సహాయమొనర్చినవారలకు నాకృతజ్ఞత తెలుపుచున్నాను.

ఇట్లు విద్వజ్జనవిధేయుఁడు,

భమిడిమఱ్ఱి రామచంద్రమూర్తి.

శ్రీ గురుభ్యో నమః.

హరిశతకము



ఉ. శ్రీధరు సత్యసాధనుని శ్రీకరుఁడౌ పురుషోత్తమున్ బ్రభున్
మాధవు నాద్యు నచ్యుతు ను మాపతిపూజితు వాసుదేవునిన్
సాధుజనావనున్ మహిత సత్యపరాక్రము వీరు విష్ణు నం
భోధిశయాను నిన్ ఘను న మోఘుని వేఁడెదఁ గావుమో హరీ!

ఉ. శ్రీధవ! వాగ్ధవాదిసుర సేవిత దివ్యపదారవింద! యో
భూధవ! దేవవంద్య! గుణ భూషణభూషిత! దివ్యమూర్తి యో
గాధితనూజయాగఫల కారక! సర్వనిలింపరక్షకా!
నాథుఁడ వీవె నన్ గృప స నారతమున్ దయఁ బ్రోవవో హరీ!

చ. ఎవని విశేషసద్గుణము లెంచుచు విఘ్నములెల్లఁ బాయఁగాఁ
దవిలి భజింతు రెల్లరును దద్దయు భక్తి నభీష్టసిద్ధి కా
భవసుతుఁ డౌ గణేశు మదిఁ బ్రార్థనఁ జేసెద నిష్టసిద్ధికై
కవిత మనఃప్రమోద మిడఁ గాఁ బదగుంభన మబ్బ నో హరీ!

చ. భువనములన్ సృజించునను భూతిఁ బితామహుఁ డౌదువంచు నా
ర్జనమునఁ బెంప విష్ణుఁడవి సర్వము నాశ మొనర్చివేయఁగా
శివుఁడ వటంచు నెంచెదరు విస్మయరూప! విచిత్రమయ్యె నీ
మువురును నొక్కటే గద వి మూఢమనస్కత వీడినన్ హరీ!

హ రి శ త క ము

ఉ. శంకరు నర్ధదేహ మయి ♦ శక్తి విజృంభణ ముల్లసిల్లఁ దే
జోంకతనూవిలాసభయ ♦ దాగ్భటి రాక్షసులన్ వధించి క్షే
మంకరలీల భక్తజన ♦ మండలి నెల్లను బ్రోచినట్టి యా
శాంకరి నిష్టసిద్ధి కని ♦ శంబు నుతించెదనయ్య శ్రీహరీ! ౫

చ. జగముల నెల్ల నీ సుకర ♦ సంపదచేఁ ద్రిగుణాప్తిచే లస
త్షగవిలసన్మహామహిమ ♦ కాంతులచే మును పద్మినీహితం
బుగ వసుమద్దళంబులను ♦ బూనఁగఁ జేయుచుఁ గర్మసాక్షివై
యగణితవేదరూప మగు ♦ నట్టి నినున్ భజియింతు శ్రీహరీ!

ఉ. అంతరవర్తియున్ శివుఁడ ♦ నార్తిహరుండ నటంచు నెమ్మదిన్
శాంతుఁడ వంచు వేద్యుఁడవు ♦ శర్వుఁడవున్ బరమాత్మ వంచు శు
ద్ధాంతుఁడ వంచు నీశుఁడవ ♦ నౌదువుగా సకలాంతరంగముల్
గాంతు నటంచు నెన్నుదు ర ♦ ఖండపరాక్రమ! నిన్ను శ్రీహరీ!

ఉ. దండము, పుండరీకదళ ♦ దర్ప విరాజితనేత్రశోభితా!
దండము, శంఖచక్రధర! ♦ తాపస మానస పద్మసంస్థితా!
దండము, కంసగర్వహర! ♦ ధర్మవిచక్షణా! పాప శిక్షణా!
దండము, నీలకంఠనుత ♦ ధన్యచరిత్ర! రమేశ! యోహరీ! ౮

ఉ. శ్రీపతి! నిన్ను నేఁ గొలువఁ ♦ జెంతకు రా వది యేటిధర్మమో?
కోప మదేమి నావయిని ♦ గోర్కెలతోఁ జెడిపోతి నందువా?
తాపసు లెంతో యాశగొని ♦ తద్దయు నిన్భజియించినంతనే
చాపలతావిమోచనము ♦ సల్పవె వారికి నెల్ల శ్రీహరీ! ౯

చ. మమతగలాఁడ నోదనుజ♦మర్దన! నీవె శరణ్య మంచు నీ
మమున భజించుచుంటి నను♦మానము లెల్లను బాపి కావవే
నముఁ డిఁక లేఁడు నీ కెచట ♦ సాధుల రక్షణసేయ నిద్ధరన్
కమలదళేక్షణా! వరద!♦కారుణికోత్తమ! ప్రోవు శ్రీహరీ!

చ. కమలదళాక్ష! దాశరథి!♦కామితసత్ఫలదా! రమాధవా!
నమదజయాంచితప్రకట♦చాపధరా! నిగమాంతవేద్య! గౌ
తమవనితార్తి సంహరణ ♦ ధర్మవిచక్షణ! సాధురక్షణా!
సుమహితకార్యదక్షిణ! వ♦సుప్రభవేక్షణ! జాణ! శ్రీహరీ!

చ. అవనిజ నీకు భార్యయని♦యా ముద మొప్పఁగ నేలికొంటి వీ
వవనిజయాప్తి నున్ననను ♦ నర్మిలిఁ బ్రోవఁగరాదె నే పున
ర్భవములనొందకుండ భవ♦బంధము లెల్లను ద్రోచి కావఁగా
నెవరిని వేఁడుకొందు మది ♦ సిద్ధచరిత్ర! పవిత్ర! శ్రీహరీ!

ఉ. ప్రాసము తప్పగున్ గణము ♦ భంగమగున్ యతినిష్ఠపోవునం
త్రాసముఁజెందు జ్ఞానము వి♦దగ్ధమతిన్ సినుఁగాక యన్యులన్
గ్రాసముకోసమై పొగడఁ ♦ గావున నిన్ను నుతించుపద్దెముల్
దోసముఁ జెందనీక పద♦తుష్టియుఁ బుష్టియుఁ గూర్చు శ్రీహరీ!

ఉ. శ్రీరఘురామ! నిన్ బొగడి♦చిత్తము రంజిల రామచంద్రుఁ డెం
తో రసగుంభనల్ వెలయ ♦ ధుర్యతఁ జెప్పె ననేకపద్యముల్
మారగురూ! యవన్నియును ♦ మంచివగున్ భవదీయసత్కృపా
సారము గల్గెనేని యిఁక ♦ సందియమేల! వచింప శ్రీహరీ!

ఉ. శ్రీసతినాథ! నిన్మదిని ♦ సేవయొనర్చి రసానుకూలతన్
వ్రాసినయట్టిపద్యములు ♦ భావములోపల నిల్పి ధారుణిన్
భాసిలఁజేయవే కృపను ♦ భాస్కరునంశువులట్లు లీభువిన్
దానజనార్తి భంజన! హి♦తవ్రజ రంజన! యోయి శ్రీహరీ!

ఉ. మాపును రేపు నీస్మరణ ♦ మానక చేయుదుఁ బద్యపాళిచేఁ
బాపసహ్యాన్నివాస! విశ♦దంబుగ నుత్పలచంపకంబులన్
దాపినదండలన్ మెడను♦దాల్ప నొసంగెద భక్తి నెంతయున్
జూపవె నీకృపారసముఁ ♦ జూపక వీడను నిన్ను శ్రీహరీ!

ఉ. భానుఁడు శక్తియున్ మఱియుఁ ♦ బన్నగశాయియు విఘ్న
నాథుఁడున్। మానిజన ప్రమోదియగు ♦ మంగళదాయి హి
మాంశుమౌళియున్। గానఁగ నంద నీవెగద? ♦ కంజదళేక్షణా!
భక్తిలేక నిన్। బూనిక మంత్రతంత్రములఁ ♦ బొందరు బుద్ధి
చలింప నోహరీ!

ఉ. కాయము మరోగతన్ వెలయుఁ♦గాదె నినున్ రవియన్న భావనన్
బాయవు భాగ్యసంపదలు♦పార్వతి నీవె యటంచు నెన్నఁగన్
డాయవు పాపసంఘము లు♦దారుఁడుసాంబుఁడవీవటంచనన్
మాయముగావె విఘ్నములు♦మాస్తుతుఁగానినువేఁడ శ్రీహరీ!

ఉ. వ్రాయఁగఁబూను టే తెగువ!♦భావమునందుననూహపుట్టఁగా
డాయదు నామనం బధిక ♦ ధైర్యమునం దరియింపకుంటచేఁ
దోయజగర్భుఁ డా నిగమ♦తోయములందున నీ విలాసముల్
వ్రాయఁగలేదె! నే నటుల♦వ్రాయఁగ నెంతటివాఁడ శ్రీహరీ!

చ. కవనము సేయ నేర్చి భువిఁ • గంజదళాక్షునిమీఁదఁ బద్యముల్
లవము లిఖింప నేరక ఫ•లంబును గోరిన లాభ మబ్బునే?
నవనవబోధనావిలస•నంబుగ నేర్చిన శస్త్ర విద్యచే
నవతి శర ద్వయస్క యగు•నాఁతిని గొట్టినయట్లు శ్రీహరీ!

ఉ. శోధనచేత నెంతయు వి•శుద్ధమనఃపరిపాకభక్తిచే
బోధనచేత నిన్నెఱుఁగఁ • బోలునుగాక మఱొక్క రీతిగా
సాధన లెన్ని చేసినను • సాధ్యముగాదు ఫలంబు సత్కృపన్
వేధ విధించుఁగాక మఱి • వేఱుగతిన్ లభియించునే హరీ!

చ. ప్రభ గలవాఁడ వీవు భవ•బంధయుతుండ నరుండ నేను నా
విభవము శాశ్వతంబనుచు • వేమఱు వీఁగుచునుందు మూర్ఖతన్
బ్రభువర! సత్కృపాకలనఁ • బాలనసేయఁగ నీదె భారమా
నభవముఖామరప్రచరి•తాఖిలవేదివి నీవ శ్రీహరీ!

ఉ. పావన మైనయజ్ఞమున•వద్యుఁడు పంక్తిరథుం డొనర్పఁగాఁ
దావకమైన లీల విశ•దంబుగ నాతని కాత్మజుండవై
కావవె గాధినందను మ•ఖంబు నసురాళిని ద్రుంచి ఱాఁతి స్త్రీ
భావ మహల్య చెందఁ బద•పద్మరజం బొలికింపవే హరీ!

ఉ. తాపసుఁ డెంతజాణ! యవ•తారము లెత్తిన దేవదేవుఁ డీ
వే పరమాత్మ వం చెఱిఁగి • యెల్లమహాత్ముల నీ వొకండవే
రూపఱఁ జేయఁగల్గు దని • రూఢిగ నేర్చెనువిద్యలన్నియున్
జాపపరిక్రమక్రమత • సల్పుడు మోద మెలర్ప శ్రీహరీ!

ఉ. బాలుఁడవయ్యు ఘోరతర ♦ పాతకిఁ దాటకఁ జంపి యజ్ఞమున్
బాలనఁ జేసి గర్వితు సు ♦ బాహు వధించి తమోనిబద్ధతన్
గూలిన జాతి నాఁతిగతిఁ ♦ గోమలతన్ వెలయంగఁ జేసితో
మేలు! భళీ! యనన్ శివుని ♦ మేదురచాపముఁ ద్రుంచితో హరీ!

ఉ. శ్రీరఘురామలక్ష్మణులు ♦ సీతయుఁ గూడి వనంబు సేరఁగాఁ
గోరుచు రాజ్యమున్ భరతుఁ ♦ గూర్పఁగఁ గేకయరాజపుత్త్రి యా
భూరమణున్ వరం బడిగె ♦ భూరిసమస్తచరాచరాత్మకం
డారయ నీ వటం చెఱుఁగ ♦ దయ్యయొ! మూఢతఁ జెందె శ్రీహరీ!

చ. ధనువును జేతఁ బట్టి భుజ ♦ దర్ప మెలర్పఁగఁ గానలందునన్
దనుజులఁ జంప నిచ్చ మెయిఁ ♦ దప్పులఁ గేకయరాజపుత్త్రిపైఁ
గనఁబడు నట్లొనర్చి సుర ♦ ఘాతుకులన్ వధియించినాఁడవో
దనుజవిదారి! నీమహిమఁ ♦ దథ్యముగా నెవఁ డెర్గు శ్రీహరీ.

ఉ. ఓడక సీతఁ గాచుకొని ♦ యుండుము నే నటు లేఁగి లేఁడినిన్
దాడనఁ జేసి పట్టుకొని ♦ దగ్గఱ వచ్చెద నంచు లక్ష్మణున్
దోడుగ నుంచియున్ జనుట ♦ తోయజనాభ! పులస్త్యసూనునిం
దాడనఁ జేయు కారణము ♦ తద్దయు గల్గుటకే కదా హరీ. ౧౮

చ. మృగమును వెంటనంటియును ♦ మేటికరంబున విల్లు బూనియా
శుగముఁ దొడంగి యేయఁగడు ♦ చోద్యముగా నది రక్కసుండుగాఁ
దెగిపడి పోయి భూమిపయిఁ ♦ ద్రెళ్లుచు నక్కట! లక్ష్మణా యటం
చుఁ గడుఁ గడింది పీనుఁగయి ♦ సోలఁగ నేసితిగాదె శ్రీహరీ. ౧౯

హరిశతకము

ఉ. సీతయు లక్ష్మణా యనుచుఁ ♦ జేట్పడి రాఘవుఁ డార్తనాదమున్
గీలిలి చేయుచుండె నని ♦ పెద్దయు దుఃఖమునొంది లక్ష్మణా!
కాతరులైన రక్కసుల ♦ కార్యములేమి యొనర్చిరో కదా
భ్రాతను బాయకున్న యపుఁ ♦ బర్గునఁ బొమ్మనె సీత శ్రీహరీ.

చ వదినను మాతగాఁ దలఁచు ♦ వాఁడగు లక్ష్మణుఁ డమ్మ! జానకీ!
కదనమునం దపరాజయము ♦ గల్గదొకప్పుడు రాఘవుండనన్
త్రిదశులఁ గావఁ బుట్టిన ప్రభు♦ దేహుఁడు దేవుఁడుగాని వేలుగాఁ
దిది యెదనమ్ముమమ్మ! యని ♦ యెంతయుఁ జెప్పఁగ నమ్మదో హరీ.

ఉ ఓరి దురాత్మ! లక్ష్మణ! యు♦యో రఘురాముఁడు వచ్చినంతనే
ఘోరత నన్ను నాఁచికొనఁ ♦ గోరితి వౌర యటంచు నిష్ఠురో
ద్గారిత చోకుగంబుల వి♦దల్చిన లక్ష్మణుఁ డార్తిఁ జెంది తా
నా రఘురాముఁ డున్న యెడ ♦ కర్గెనుగా విధిలేక శ్రీహరీ.

చ. కినుకను మాయలేఁడి నటు ♦ గీటడఁగించి సురారిఁ ద్రుంచి పె
ల్చెనఁ దనపర్ణశాలకును ♦ రాముఁడు వచ్చుచు దారిలోన ల
క్ష్మణు నటఁ గాంచి యొంటరిగ ♦ జానకినిన్ విడనాఁడి వచ్చితే
యనుచు వచించెఁ గాదె యది ♦ యంతయు నీచరితంబె శ్రీహరీ.

చ. అనుజునితోడ నే నిచట ♦ నాఁగక దానవుఁ జంపి వచ్చుచుం
టినిగద? యంతలోననె వి♦దేహతనూజను వీడి రాఁగ నీ
కను దగునయ్య! రక్కసులు ♦ కూళలు సీతకు నేమి మూఁడెనో
యనుచును నార్తితోఁ బలికి♦నట్టి మహాత్ముఁడ వీవె శ్రీహరీ.

ఉ. మానవజన్మమెత్తి బహు♦మన్ననలందిన రాముఁ డీతఁడే
కానల కేఁగి సీతకయి ♦ కష్టము లొందినరీతి నుండెనే
గాని స్వకీయభావమునఁ ♦ గల్గదొకప్పుడు మోహ మీతనిన్
దానవనాశనార్థ మవ♦తారమునన్ ఖిలసిల్లుదో హరీ. ౩౧

చ. దశరథరాజపుత్ర! నిను♦దార్కొన నొల్లక యుద్ధమందునన్
విశదముగాఁగ రాక్షసుల ♦ వేమఱుఁ జంపితివఁ చెలంగియున్
నిశలుఁ బవళ్లు నేమఱక ♦ నీ పటు సీతను గాచుచుండఁగన్
దశముఖుఁ డంత వచ్చె ముని♦తానయిమాయలమారి, శ్రీహరీ.

ఉ. రావణుఁ డట్టెవచ్చి తన♦రక్కసి మాయను సీతనట్టె కొం
పోవఁగమార్గమధ్యమునఁ ♦ బుణ్యగుణుండు జటాయు వెంతయో
రావణుతోన్ బెనంగియును ♦ రాక్షసనాథుని చేతఁ గూలియున్
ధీవరుఁ డాయుదంతమును ♦ దెల్పెఁగదా నినుఁ గాంచి శ్రీహరీ.

చ. విపినములోనఁ దమ్మునితో♦వీరుఁడు రాముఁడనన్ జరించుచున్
గపటపుదుఃఖమొందుచును♦గాల్నడకన్ జనిసూర్యపుత్రునిన్
గపివరు నాంజనేయుఁ గని ♦ గట్టిగ స్నేహ మొనర్చి వాలినిన్
గపటతతో వధించె నను♦గాథ లవన్నియు నీవె శ్రీహరీ. ౩౪

ఉ. వాలిని జంపి సూర్యజుని ♦ వానరరాజుగఁ జేసి వర్షపుం
గాలము దీఱ సీతఁ వెదు♦కంగ సముద్రదిశా తటంబులన్
వాలి కపుల్ గనుంగొనుచు ♦ వచ్చిరి జానకియున్న జాడలే
మాలనుగాంచలేదనుచు♦మూల్గుచు ముక్కుచునంత శ్రీహరీ.

ఉ. నేరము లెన్ని చేసినను ♦ నీ పని యెల్లను సైఁచి ప్రోతు విం
పారఁగ నార్తినిర్జ సణిగ ♦ నంచితలీల నొసర్చినట్టులే
శ్రీరఘురామ! భక్తు లని ♦ చేరిన యాగుహునిన్ జటాయువున్
మారుతపుత్రు నా శబరి ♦ మాన్యులఁ జేసినరీతి నోహరీ. ౧౦

ఉ. సీతను జూడ నేఁగుమని ♦ చెప్పఁగ నా హనుమంతుఁ డంతటన్
గోఁతులతో సముద్రమును ♦ గొప్పగ దాఁటెదఁ జూచివచ్చెదన్
భీతిని మానియుండుఁ డని ♦ వేగమె దాఁటఁగ నద్రి నెక్కి తాఁ
గౌతుక మొప్ప గంతు లిడెఁ ♦ గాంతను జూచెద నంచు శ్రీహరీ.

చ. సురసను గెల్చి పర్వతము ♦ సోఁకియు సింహికఁ జంపి వార్ధి నిం
పరయఁగ దాఁటి లంకదరి ♦ నద్రిసమీపముఁ జేరి రాత్రివే
ళ రహిని సీతఁ గన్గొనఁగ ♦ లావగు రూపము వీడి సన్నమై
పరులు జయింపరాని యతి ♦ పాపిని లంకిణిఁ జంపె నోహరీ.

ఉ. లంకిణిఁ జంపి యావెనుక ♦ లంకను జొచ్చి కపీశముఖ్యుఁ డే
శంకయులేక రావణుని ♦ శాలల నన్నిటిఁ గాంచి కాంచి యే
వంకను సీతఁ గానక వి ♦ వర్ణమనస్కుఁడై నుండి యొక్క ప
ర్యంకము నందు నిద్రఁ గను ♦ క్రౌంచనుగాంచెను బేర్మి శ్రీహరీ.

ఉ. క్రౌంచను గాంచి సీతయను ♦ కందువ నెన్నుచు సీత యైనచో
సంచలతం దలంగి యిటు ♦ సాఁగిలి నిద్రఁ గనంగ నేర్చునే
యెంచఁగ సీత గా దనుచు ♦ నేర్పడఁ జూచె నశోకకావనిన్
జంచలనేత్రి జానకిని ♦ సద్గుణపూతను నంత శ్రీహరీ. ౧౧

ఉ. చూచియనూనమోదమునఁ • జొచ్చియశోకవనిన్ మహార్తితో
గోచరమైన సీతఁ గని • కుర్వింగి నమస్కృతిఁ జేసి యిచ్చె గో
త్రాచలమేరుశృంగసము • మై విలసిల్లెడు రాము ముద్రికన్
రాచకొలంబు సామియగు • రాముఁ డొసంగిన దంచు శ్రీహరీ.

ఉ. దేవ! జనించి నీవఖిల • దీనుల బాధలఁ బాప నెంచి మై
చేవ యడంచి దానవులఁ • జిందఱవందఱ సేసి చంపుచున్
బావన భూమిలోఁ దిరుగు • పాపుల కెల్లను నాథుఁడైన యా
రావణునిన్ వధించితివి • రమ్యగుణాకర! రామ! శ్రీహరీ.

చ. దశరథ నందనా! హనుమఁ • దాసుగ నేలితి సూర్యపుత్త్రునిన్
వశమొనరించి లోకమున • వాలిని జంపియు మీఁద వారిధిన్
గుశలతఁ దాఁటి రావణుని • గూలఁగఁ జేసి పరోపకారివై
విశదముగాఁగ సీత చెఱ • బిడ్చి యయోధ్యకుఁ జేర్చితౌ హరీ.

చ. పగతురు గారు రాక్షసులు • పాఁడికి దేవ్యుల కంద ఱొక్కటై
నిగమములోని ధర్మములు • నీతులుఁ దప్పి చరించువారలన్
దగ దని మానిపింపఁగ న • ఘం బొనరించుచు గాక టంచుఁ దె
ల్పఁగ దశశీర్షుఁ జెండియును • లంక విభీషణు కీయవే హరీ.

ఉ. భూపతులందు మేటి వగు • భూరిగుణుండవు శాంతమూర్తి! నా
పాపము లెల్లఁ బాపుటకు • భక్తినుర్ఘభ యుంతు నిచ్చలున్
దాపసబృంద • సేవితప • దప్రిథ తాబ్ధి శేష శేషశా
యీ! పరమాత్మ! కాచుటకు • నెవ్వరు దిక్కిఁక నాకు శ్రీహరీ.

ఉ. మీనము; కూర్మముం గిటియు • మేటి నృసింహము, వామ
నుండనన్। గా నటు జామదగ్ని యనఁ • గా రఘురాముఁ డనం
గఁ బిమ్మట౯। బూనికి రామకృష్ణులన • బుద్ధుఁడనన్ గలియం
దు ధాత్రిపై। దీనులఁ బ్రోవఁగాఁ గలికి • తీరును దాల్చెద
వీవె శ్రీహరీ. ౫౦

చ. జగములఁ దోలుబొమ్మలుగ • సల్పి నటింపఁగఁ జేయునట్టి నీ
మొగ మిఁక మాంపవే జగము • మోహనటింపఁగ సూత్రధారివై
నగలఁ జెలంగి సర్వజన • మాన్యుఁడవై యిలమోహదాయివై
సొగసుల ప్రోవువై మిగుల • శోభిలు నిన్ భజియింతు శ్రీహరీ.

చ. మురళిని గేలఁబూని నగు • మోమున వన్నెలు గుల్కుచుండఁగా
బరుసున వేణునాదము ను • పశ్రుతియై ప్రణవంబెలర్పఁగాఁ
దరమె గనంగ నీమహిమ? • ధాతయు గీష్పతిముఖ్యులేనియున్
బరమదయానిధీ! మదిని • భావన సేసెదఁ గావు మోహరీ.

ఉ. భాగము నీయనట్టి యతి • పాపులఁ గౌరవులన్ వధింపఁగా
నాగమముల్ జపించి జయు • నర్జును గాండివమందు నిల్పి స్వే
చ్ఛాగమనప్రచారములు • సల్పుచునుండెడి నిన్ భజించెదన్
భోగము భాగ్యమున్ దయను • బొందఁగఁ జేయఁగదయ్య శ్రీహరీ.

ఉ. సారము లన్ని నీవె కద • సారసలోచన! మీనరూపమున్
ధారణఁ జేసి సోమకుని • దారుణలీల వధించి బ్రహ్మకున్
బారణ సేయ వేదము ల • పారకృపామతి నిచ్చినట్టి నీ
శ్రీరమణీయపాదములు • చేరి భజించెదనయ్య శ్రీహరీ. ౫౪

ఉ. కోరిక దేవదానవులు ♦ కూరిచి మందరపర్వతంబు పెన్
దారువు గాఁగ వాసుకిని ♦ త్రాఁడుగఁ జేకొని దుగ్ధవారిధిన్
ఘోరముగా మథింపనను ♦ కూలతవీఁపునఁ గొండఁ దాల్చియో
సారసనాభ! కూర్మమయి ♦ సారము వేల్పుల కీయవే హరీ.

చ. ఇల నొక చాఁపచుట్టగతి ♦ నెత్తిన యట్టి హిరణ్యలోచనున్
దలఁపడి ఘోర శూరతను ♦ దంష్ట్రలఁ బూని వరాహరూపమై
బలిమిని వాని జంపితివి ♦ బాహుబలాఢ్యుఁడవౌచు నిద్ధరన్
మలిపితి వెప్పటట్లు సరి ♦ మట్టముగాఁ బరికించి శ్రీహరీ. ౫౬

చ. ఫలమును గోరకుండ నిజ ♦ భక్తుఁడు సర్వము నీవయంచుఁ దాఁ
దలఁచి భజించెనేని యతి ♦ ధన్యునిగా నొనరింతు వంటకున్
బలిమిని హేమకశ్యపుని ♦ బారిఁ దలంగఁగ బాలభక్తునిన్
వలచి నృసింహమూర్తివయి ♦ వాసిగఁ బ్రోచుటె సాక్షి శ్రీహరీ.

ఉ. వంచగఁ బూని మోసమునఁ ♦ బావనవామనమూర్తివై బలిన్
జంచలుఁ జేసి లోకమున ♦ శక్తికి మించినదాన మియ్యఁగా
నంచితపుణ్యశాలిని ర ♦ సాతలమందు నసంగఁ జేసితో
కొంచెమె యాపదత్రయము ♦ గొంచక మేటియటంచు నోహరీ.

చ. ధరమును జామదగ్నివయి ♦ తండ్రిని జంపిన రాజుఁ జంపనీ
విరువదియొక్కమాఱులు ధర ♦ ణీశులనెల్ల వధించి వారి నె
త్తురు పితృతర్పణక్రియకుఁ ♦ దోరపు మడ్గులుగా నొనర్చితో
పరశుధరా! నినున్ బొగడ ♦ బ్రహ్మకునైనఁ దరంబె శ్రీహరీ.

చ. తపము లొనర్చి వేల్పులును ♦ దాపసవర్యులు నిన్ను వేఁడఁగాఁ
గపటచరిత్రు దుర్జనుని ♦ గావర మెక్కిన రావణాసురున్
గపులను గూడి చంప నరు♦కైవడి రాముఁడ వైతివయ్య! నీ
వపగతవృత్త కేకయనృ♦పాత్మజ హేతువుగాఁగ శ్రీహరీ!

ఉ. ద్వారకలోనఁ గృష్ణుఁ డవ♦తారమునెత్తె ననంగఁ బుట్టి పెం
పారఁగ దుష్టరాక్షసుల ♦ నందఱఁ జంపుచు నున్నయప్పు డా
క్రూరుఁడు కంసుఁడా మడిసెఁ ♦ గూలిరి చేదిధరాదినాథులున్
జేరిరి పాండవాత్మజులు ♦ చేడ్పడెఁ గౌరవవర్గ మోహరీ! ౬౧

చ. త్రిపురనిశాచరాధములు ♦ తీవ్రత మానుల బాధపెట్టఁగాఁ
గపటము నూని వారి నిజ♦కాంతలనిష్ఠలఁ బాపి వేగమే
చపలలఁ జేసి దానవులఁ ♦ జంపఁ దలంచి యహింస ధర్మసా
ద్విపదుల కించు ధాత్రిమును♦ధీరతఁ బల్కిన బుద్ధ! యోహరీ!

ఉ. అన్నియుగంబులందుఁ ♦ బరమాత్ముఁడు ధర్మమునన్ని బద్ధుఁడై
పున్నెము నిల్పఁగాఁ గలికి♦మూర్తియగున్ భువి బాపసంహతిన్
గ్రిన్నన దుష్టులన్ గలియు♦గంబున ఖండనఁ జేయఁ బుట్టు నం
చెన్నఁగఁ గల్కిరూపమున ♦ నేర్పడునిన్ భజియింతు శ్రీహరీ!

చ. విదురుని భీష్మునిన్ గడుఁ బ♦విత్రులఁ జేసితి వీర! నీకృపన్
వదలుట ధర్మమా? కనుము ♦ వాగ్ధవపూజిత! నమ్మినాఁడ నీ
వదనముఁ జూప వేగ మిఁక ♦ వారిజనేత్ర! ముకుంద! రాఁగదే
సదయుఁడవంచుఁ జక్రధర! ♦ సాయముఁ గోరితి కృష్ణ! యోహరీ!

చ. కలియుగమందు మానవులు ♦ కానరమెక్కి చరింతురేకదా!
తొలిచదువెల్ల మాని వెస ♦ దుర్మదమూనినబుద్ధులై నినున్
గొలిచిన భావమించుకఁ గడుం ♦ గుత్సితవర్తనమందు సక్తులై
తెలియరు నిన్ను సత్యమని ♦ దేవుఁడ వంచని ధాత్రి నోహరీ!

ఉ. పుట్టినవెల్లఁ జచ్చుటలుఁ ♦ బోఁడిమిఁ గ్రిమ్మఱఁ బుట్టుచుండుటల్
నెట్టన జీవరాసులకు ♦ నిక్కమగున్ దమకర్మవర్తనన్
బొట్టకు నైయకార్యములు ♦ పూనికఁ జేయుచు మంచిచెడ్డలన్
బట్టు తెలియంగ లేకునికి ♦ పాడియె యెవ్వనికైన శ్రీహరీ! ౬౬

ఉ. దానము చేయనెన్న ధన ♦ ధాన్యములబ్బిన యబ్బనేనియున్
గానఁడు మంచిచెడ్డలను ♦ గామము గర్వము వీడలేక నీ
ధ్యానము చేయనేరఁడుగ ♦ దా! ధనమూలమె లోకమంచు స
త్యానకు దూరుఁడై పరము ♦ దప్పి నరుండు చరించు నోహరీ!

ఉ మాయనుబాపి పుట్టుటయు ♦ మాఁపులయుంగలనీదుశాంబరీ
మాయ తెలియంగలేక యిల ♦ మానవకోటి చరించుచుండుఁద
త్కాయములోన జీవుఁడవు ♦ గానె తలంపఁగ నీవుసర్వమున్
జేయుదువయ్య కర్తవయి ♦ జీవులలో వసియించి శ్రీహరీ!

చ. నలువసృజింప, వెన్నుఁడు ఘ ♦ నంబుగఁ బెంప, భవుండు ద్రుంపఁగా
నలఘుతరోక్తి నీజగము ♦ లన్నియుఁ జర్వితచర్వణంబులై
తలఁగక యుండు నీయఖిల ♦ తత్త్వమయంబగు నీదునాత్మకున్
వెలియగు జంతువేదియును ♦ బృథ్విని లేదు తలంప శ్రీహరీ!

చ. తొలుతను వర్ణధర్మములు♦తో జనియించె జగంబులన్నియున్
బొలుపుగ లోకవర్తనము♦ పూర్వమునుండియు ధర్మమార్గమున్
దలఁగక యుండఁగా జనులు ♦ తద్విధ మెల్ల నడంగ నీ కలిన్
గలుషత నొంది పాపులయి ♦ కష్టములం బొరయంగ శ్రీహరీ!

చ. కులములు నాశ్రమంబులును ♦ కుంఠితమై చెడిపోయె నింద్రియం
బులె ఘనరాజ్యమున్ సలుపఁ ♦ బూనె బహిష్కృతుల్ నశించె సా
ధుల కతికష్టముల్ గలిగె ♦ ధూర్తుల కెన్న సిరు లబ్బె నీగతుల్
దలఁప వినాశహేతు వని ♦ ధర్మవిదుల్ వచియింతు రోహరీ!

ఉ. పారక వర్ణధర్మములు ♦ పాసి చొరంగి చరింతురేని యె
వ్వారికి నైన వృత్తి చెడి ♦ బట్టకుఁ బొట్టకుఁ గానరాక ఘోరాన్యమహా
దారుణ నిందితమ్ములగు ♦ దాస్యములన్ గొనువారలయ్యు రే
యారయ నందుఖాన్ గొనిన ♦ నప్పుడు వాఁడె పెదుండగు నో హరీ!

ఉ. నామము నీమమున్ గలిగి ♦ నాఁతులు చిన్నలుఁ బెద్ద లీకలిన్
గామముచేత ధర్మమును ♦ గర్మము సాంఖ్యముఁ గానలేరు ప్రో
ద్దామ గుణాకరా! చెంతనె ♦ వన్నెలు తీఁపసి వేళ్ళ నాకలం
బ్రామి తినంగ నెంచుగున ♦ బద్ధతు తేర్పడకున్న శ్రీహరీ. ౨౩

ఉ. భర్తల నూరకల్ప విటు ♦ పాపుల పజ్జ వసించి పిల్లలన్
ధూర్తల కెక్కసేయుక ను ♦ సుప్రియ వృత్తుపవృత్తి నిచ్చు నె
వర్తిలుచున్ గులాంగనలు ♦ వారక వారవిలాసినీకృతిన్
దార్తురు తెమ్ముఁ దారిని ♦ ధర్మము పెంచ గుణం శ్రీహరీ.

ఉ. నేరము లేనిదానివలె • నేర్పున నల్లునిగూడి గట్టి సం
సారము సాదుగా మఱొక•జారుఁడు నింట నెయుండఁగా ననా
చారము సేయుచున్ గలిని•జాన లసత్యపుమాట లాడుచున్
భారము కాఁపురం బనుచు • భర్తను దిట్టి కలంతు రోహరీ.

చ. పడఁతులు గొందఱీభువిని • భర్తల మాటలు సెల్లనీక వం
గడమున కప్రతిష్ఠ యధి•కం బని చూడక నీటుకాండ్రతో
సడిసడి సందునన్ గవయు•సాగెద గీకలియందు భర్తతో
బుడిబుడి దెబ్బలాటలను • బూనుదురయ్యమహాత్మ! శ్రీహరీ.

చ. సరసుని జారబుద్ధిగల•చానలు మెచ్చుచు నాథుఁడెంతయున్
మురిపెముఁజూపఁ దిట్టుదురు•మోసముతోడ మెలంగి నేర్పుగాఁ
బరపిటుఁ డంద నుంచుఁ దన•భర్తపిశాచమటంచు నెంచుచున్
దరుచుగ జారకృత్యములు•తక్కుచుఁ దారుచుఁ జేతురోహరీ.

ఉ. మాటలతీరు వేఱుగను • మంతనమందునఁ జింత వేఱుగాఁ
బూటకిఁదిండి హెచ్చగుచుఁ•బొట్టకు నెంతయు మ్రింగ నెంత్రుగా
సూటిగఁ బోకయున్ సవతి•సూనులఁగాంచిన నీసడింతు రీగా
బోఁటులు పోలుచేఁ గలిని•బొత్తుగఁ గాఁపుర మొల్ల రోహరీ.

చ. మెలఁకువతోడ బంధులను•మెచ్చక నిందలమోపి భర్తయున్
బిలిచిన రవ్వచేసి తమ•పెంకెతనంబునఁ దోచి వైచి పె
న్నలసతఁ జూపి యాడ్పడుచు•నవ్వలికిన్ వెడలింపుమంచులోఁ
బులుపున సంచరించెదరు • పుంశ్చలు లిద్దరలోన శ్రీహరీ.

చ. పరులను మోసపుచ్చి కలి ♦ బాంధవకోటికి హాని సేయుచున్
మురహరు నిన్ను వేఁడ కిల ♦ ముక్తికి మార్గము చూడ కిందురో
విరహముచేఁ బరాంగనల ♦ వెఱ్ఱను జూచుచుఁ గూడఁ గోరుచున్
విరసపుమాట లాడుచును ♦ బెద్దల నెన్నరు బుద్ధి నోహరీ.

చ. సిరిగలవాని మెచ్చుచును ♦ జేడ్పడి పేదజనాళి యైనచోఁ
దరిఁ గనిపెట్టి దోషముల ♦ దాఁచక వెల్లడిచేసి లంచముల్
మురియుచు లాగి పాపమున ♦ మున్గుచు నిన్ను నుదూరుచుందు రే
పరణిసి బుణ్యమెంచక యె ♦ సంతత మాఖలు లుందురో హరీ!

చ. ఎవరిమనంబునందుఁ దగ ♦ నెప్పుడు నీవు రమించుచుందువో
యెవరు తపంబుచేత సక ♦ లేశ్వరు నిన్నిల మెచ్చఁ జేతురో
యెవరు ధనాశవీడి భువి ♦ నెంతయు మోహము లేక యుందురో
యువనిని వార లొందెద రు ♦ దంచిత సద్గతి నిక్క మోహరీ!

చ. ధనము నశించిపోవఁగ నె ♦ తార్గొను దుఃఖము, సేవకాళియున్
బనులనుమానిపోవుదురు ♦ బంధులుఁ జుల్కనఁ జూతు రెంతయున్
దనయులు దారయున్ వెతలఁ ♦ దల్లడమందుదు రంతొ కష్టమా
ధనమె కదా సుఖంబులకుఁ ♦ దావలమా జగదీశ! శ్రీహరీ!

ఉ. కాల మహత్త్వ మెట్టిదొకొ ♦ కాపురుషాళులు వృద్ధి నెంది వా
చాలత సత్యమున్ బలుకఁ ♦ జాలెడి వారలుఁ గానరారు గా
చాలఁ గఁ బాపముల్ సలుపు ♦ సంఘము లేయభివృద్ధియయ్యె భూ
పాలకుఁ డాదరంబునను ♦ బాలనసేయఁడు భూమి నోహరీ!

ఉ. అండజవాహ! కావఁగను ♦ నండవు నీవు మహాత్మ! భక్తితో
మెండుగ నిన్ను వేఁడితిని ♦ మేలొనఁగూర్పుము రామచంద్ర! నీ

వుండఁగ భక్తులందఱకు ♦ నొంద దొకప్పుడుఁ గీడు రక్షకా !
దండముఁ బెట్టు దాసులకుఁ ♦ దప్పులుఁ గల్గవు గాదె శ్రీహరీ!

చ. నిజమును బల్కలేరు; నిను ♦ నెమ్మదిఁ గొల్వఁగ లేరు; గాని యా
యజుఁడు లిఖించినట్టి విధి ♦ యంతయు మార్పఁగ శక్యమేరికా
విజయము నొందలేక యవి ♦ వేకముచే నిలఁ గర్మబద్ధులై
కుజనులు లజ్జవీడి కడుఁ ♦ గోపముఁ జెందుచు నుందురో హరీ !

ఉ. దేవుఁడ! గీతలం జదువు ♦ దీనులఁ గాచెడి విష్ణుమూర్తినిన్
బ్రోవఁగ వేఁడి భక్తుఁడయి ♦ పూజలు సల్పిన మానవుండిలన్
బావనగంగయందు జల ♦ పానముఁ జేసి మునుంగఁ బాపముల్
పోవఁగఁ జేరఁడా యమునిఁ ♦ బొంతకు నెప్పుడు సత్యమో హరీ!

ఉ. మాతలుగాఁ బరాంగనల ♦ మానసమందుఁ దలంప ధర్మరా
ద్దూతలు సేరరా గొరుల ♦ దూఱుట కీడుగ నెంచ మంచిదా
దాతల వేఁడఁగా భువిని ♦ దాఁగవు సాయము లర్థి చెంగటన్
చేతనచేతనంబ ! నిను ♦ జేరిన వారికి మోక్షమా హరీ !

చ. ధనమును జూడ నాశ యది ♦ తప్పని సానిగణింపకుండినన్
మనమున గాంతఁ గోరుటలు ♦ మానఁడు మానవుఁడీ ధరిత్రిలో
ఘనముగ నీదు పూజలను ♦ గ్రాలఁగ లేఁడిల భక్తి లేక నీ
వనిశముఁ బ్రోవకున్న ఘనుఁ ♦ డైనను మోక్షము నొందఁడో హరీ!

చ. నడచితిఁ దప్పు మార్గముల ♦ న్యాయము నీడ్చి జగంబు లోపలన్
గుడిచితిఁ బెక్కు బాములను ♦ గూడని పాపము లాచరించితిన్
ముడిచితి నయ్యయన్యధన ♦ ముల్ మది నాశను గోడి భూమిపైఁ
గడిపితి మాయచేత గత ♦ కాలము; నీ యుఁ జూపు మో హరీ!

ఉ. తప్పదు ముప్పదెప్పుడును ♦ దాల్చిన దేహికి కాల మేఁగ నీ
మెప్పును బొందకే నరుఁడు ♦ మీఱఁగఁ జాలఁడు కాలుబాధలన్
జొప్పడి నిశ్చలంబు మదిఁ ♦ జొన్పక యోగికి భోగికైన తా
నెప్పుడు రాదుగా వరద! ♦ యీయఁగఁ బూనవె దానినోహరీ!

చ. ధనమున కాశఁ జెంది పర ♦ దారలఁ జూచిన మోహమందుచున్
మనమునఁ గోరుఁ దిండికిని ♦ మానవుఁ డెంతయు లోభమూనుచున్
ఘనమగు బాధలం బడుచుఁ ♦ గాంచగలేఁడు త్వదీయశక్తులన్
దనువున మత్సరంబున మ ♦ దంబున నేంగఁ జాలఁడోహరీ!

చ. తపమును జేయలేను మది ♦ తప్పుల వీడగలేను ధారుణిన్
జపలుఁడనైతి మాయఁబడి ♦ సజ్జనబోధన నమ్మ కెంతయున్
గపటముతో మెలంగితిని ♦ గాలుఁడు శిక్షలు సేయువేళలన్
నెపమును జెప్ప నాతరమె ♦ నీవు ననున్ గనకున్న నోహరీ !

చ. తినుటయు నిద్రఁ జెందుటయుఁ ♦ దీఱని మోహముఁ జెంది
యుంటయున్ । వినయముతో ♦ నొకప్పుడును విష్ణుని నిన్ను
భజింప కుంటయున్ । దినములు పుచ్చుచుండుటయు ♦ దేవుఁ
డ వీవని యెంచకుంటయున్ । ఘనమగు ముక్తి నీఁ గలవె ♦
కాన నినున్ భజియింతు నోహరీ ! ౭౪

ఉ పుట్టిన దాదిగా నరులు ♦ పుణ్యమొ పాపమొ కర్మ చేయుచున్
బట్టుగ నాశనే సరిగఁ ♦ బాలన చేయుచుఁ జచ్చి పుట్టుచున్
గట్టిడి దైవమంచు నిను ♦ గాఱులు గూసెద రెంత చిత్రమో
గట్టిగ నీదు మాయఁబడి ♦ కష్టము నొందుచునుందురోహరీ!

ఉ. బాలుఁడు పుట్టఁగాఁ బెరిఁగి ♦ బాల్యమునన్ వడినాటలాడుచున్
దేలఁగ యౌవనంబునను ♦ దీఱని మోహములోనఁ గాలమున్
జాలక వార్ధకంబునను ♦ నంచలతన్ బెనుచింత లొందుచున్
బేలతనంబునన్ దనువు ♦ పీడుచు నిన్నుఁ దలంపఁడో హరీ!

ఉ. మంచికి మేలు లేదు గద ♦ మానవుఁ డీభువి సత్యమెంచకే
వంచన చేయుచుండు నిల ♦ వారిజనేత్ర నినున్ భజింపకే
కొంచక చెడ్డకోరికలఁ ♦ గోరును గాని భవాబ్ధి దాఁటగాఁ
బంచమ వేద మంచనెడి ♦ భారతి ముంచుక నమ్మఁడో హరీ!

చ. దాపునఁ జేరి యెంతయును ♦ ధార్మికులట్లుగ మాటలాడుచున్
మాపఁగఁ జూతు రర్థమును ♦ మాయలు చేయుట మంచిదానొకో
పాపపు నీతు లెన్నిటినొ ♦ పల్కుచు నుందురు మోసబుద్ధితో
చూపుము వారి కాఫలము ♦ చోద్యమె నీవటు చేయ శ్రీహరీ!

ఉ. ధనమున నాశ తప్పదు గ ♦ దా! యరివర్గము మాయఁ గప్పఁగాఁ
మనమున దేహపోషణకె ♦ మాత్రమె పుట్టితినంచు నెంచుచున్
బెనుపడె చీమురక్తములఁ ♦ బెంపున నెవ్వడు కుళ్లు కొంపకై
మనమునఁ గోరు నంగియయి ♦ మానినులన్ గవయంగ శ్రీహరీ!

ఉ. సజ్జన సేవకే నరుఁడు ♦ చాలఁగ మేలును బొందుఁ దత్ఫలం
బిజ్జగమందె కాంచు నిది ♦ యెంతయు నిక్కము కీర్తి నొందఁగా
నొజ్జలఁ బూజ సల్పినను ♦ నుత్తమ విద్యల నభ్యసించు నీ
వొజ్జవు తల్లిదండ్రివని ♦ యోపిక నిన్ భజియింతు శ్రీహరీ!

ఉ. భుక్తియు ముక్తియుం గలుగు ♦ భూరిగుణాఢ్య! నిన్ను గొల్చినన్
శక్తి కొలంది నిన్ భజన ♦ సల్పఁగ జన్మము సార్థకం బగున్

భుక్తి విరక్తియుం గలిగి • బోధను జెందిన యోగికామనం
త్యక్తతి నొంది నీ పరమ•ధాముమునన్ వసియించు శ్రీహరీ!

చ. జననమునొందిదుఃఖమున•జాలఁగఁగుందుచుమానవుండిలన్
గనుని సుఖంబు లాసుఖము•గాంచెద వార్థకమందటంచులో
ననుకొను నాఁడునాఁటికిని• నాయువు తగ్గుటం జెలుంగ లేఁ
డను వటి రామచంద్ర!నిను•నాథ్య భజింపఁగ లేఁడు శ్రీహరీ.

ఉ. లేరిల తల్లిదండ్రులును • లేరిల బాంధవు లెట్టి వారికిన్
జేరవు సంపదల్ ధనముఁ;•జేరవు భోగము లెల్ల వారికిన్
జేరున నొక్కటే యయుని • శ్రీసదనం బది తప్పు చేసినన్
సారగుణాఢ్య! నిన్నుఁజన • సల్పినచో సుఖ మబ్బు శ్రీహరీ.

ఉ. కామముక్రోధమున్ మదముఁ•గగ్గెడిలోభము మోహమేవిధిన్
సీమయు లేక మత్సరము • నీటుగఁ దాండవమాడు దేహికిన్
క్షేమము లేదు గాని యప•కీర్తిని మెండుగఁ బొందు వానిచే
ధీమతు లీవిధఁ బెటేఁగి• తేటి జయింతు రవెల్ల శ్రీహరీ. ౧౦౪

ఉ. ఏల ననేక జనముల • నెత్తుట నెత్తిన యంతఁ గర్మలం
గూలుచు బాధలంబడుచుఁ • గోరిక నిమ్మదినిల్పుఁగాని యే
లీల విధాత చెయ్వులకు•లీనుఁడు గాక తెలంగ నేర్చెడున్
గాలము వ్యర్థమై చనుట•కాఁ? యుసియెల్ల ననంత! శ్రీహరీ.

ఉ. లోకములోనఁ బుట్టుటయె • లోపము జీవికి దుఃఖమే కదా!
పోకడ లెన్ని చూపినను •బుణ్యము పాపము వెంటనంటుచున్
జేకఁలు కష్టముల్ నరుని•చిత్తము చొప్పునఁబోవు నిందిరియా
నీకము పద్మనాభుఁ గన•నేరక ముక్తిని బొందఁ డోహరీ.

చ. జయజయ సాధుపోష! జయ ♦ శంకరపూజితపాదపంకజా!
జయజయ దేవదేవ! జయ ♦ చారుశరీరవిభాసితా! విభూ!
జయజయ దానవారి!జయ♦సంయమిమానసపద్మషట్పదా !
జయజయ వేదవేద్య! జయ ♦ సంగరభీకర! వీర! యోహరీ.

ఉ. మంగళ మోపరేశ జయ♦మంగళ మోజగదీశ సుందరా
మంగళ మోసురేశ జయ♦మంగళ మోకమలామనోహరా
మంగళమోముకుంద జయ♦మంగళ మోకమలాక్ష కేశవా
మంగళ మోమురారి జయ♦మంగళమోగరుడధ్వజా హరీ.

గద్య—ఇది శ్రీపార్వతీ పరమేశ్వరకృపావిశేష సంలబ్ధ కవిత్వ భార
ద్వాజసగోత్ర పవిత్ర శ్రీమత్త్రిపుడిమఱ్ఱి వంశపయః పారావార
రాకాసుధాకర వేద వేదాంగ పదార్థ బోధనావిధాన సమర్థ
వేంకటశివరామ యార్యపౌత్రోభయ భాషాకవితావిధాన
ధౌరేయ శ్రీహర్షకవి విరచిత ద్విరూప కోశాది మహా
కావ్య వ్యాఖ్యాన ప్రావీణ్య రతిరహస్యాది సంస్కృత
కావ్యనిర్మాణ నిపుణ సదాచార నిష్ఠాగరిష్ఠ వేంకట
సుబ్బరాయశాస్త్రి తృతీయతనూజ రమోమా
సమాన పాతివ్రత్యభాసితాచ్చమాంబాగర్భ
శుక్తిముక్తాఫల విద్వజ్జనవిధేయ సహజకవితా
విరాజమాన వేంకటశివరామచంద్రమూర్తి
నామధేయప్రణీతంబైన హరి శతకము
సర్వంబును సంపూర్ణము.
మంగళం మహత్ శ్రీశ్రీశ్రీశ్రీశ్రీ.